

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.236 van 25 april 1996
in de zaak A. 65.715/VII-13.422.**

In zake : 1. Marcel BLOCKX,
2. Maria VERJAUW,
3. Achiël THIJS,
4. de v.z.w. TER MUNCK,
5. Arthur VANHOUTTE,
6. Rony LONTIE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Vinkenstraat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIE K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel BLOCKX, Maria VERJAUW, Achiël THIJS, de v.z.w. TER MUNCK, Arthur VANHOUTTE en Rony LONTIE op 25 september 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het gewestplan Leuven voor de delen van de kaartbladen 24/6, 32/1 en 32/2 begrensd zoals aangegeven op de kaarten die de bestemmingsgebieden aangeven met de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, zoals aangegeven in de bijlagen 1 en 2 van dit besluit, en, het daarin vervatte advies van de Regionale Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Vlaams-Brabant, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 juli 1995;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten D. LINDEMANS en J. BERGE, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verzoekende partijen eigenaar, bewoner en/of gebruiker zijn van gronden gelegen te Leuven, in de wijk "Termunckveld", waarvan de bestemming door het bestreden besluit wordt vastgesteld;

dat zij hierdoor alleen reeds van het wettelijk vereiste belang doen blijken bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit dat volgens hen met schending van de wet en haar uitvoeringsbesluiten is vastgesteld; dat de exceptie van onontvankelijkheid die de verwerende partij in dat verband opwerpt, niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoekende partijen in een eerste middel "de schending (aanvoeren) van artikel 2 (lees : artikel 3, § 1) van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

doordat het ontwerp van het bestreden besluit niet is onderworpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State,

terwijl een gewestplan dat nieuwe normen inhoudt die verder gaan dan de gewone toepassing van de voorschriften van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 en die een reglementair karakter hebben -zoals ten dezen de bestemming researchpark- aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State moet worden onderworpen";

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij antwoordt :

"Het middel faalt.

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 01/06/95 'houdende vaststelling van een gedeelte van het Gewestplan Leuven in Leuven' verwijst naar de dringende noodzakelijkheid. (Stuk 21) Het middel voert geenszins aan dat het inroepen van de dringende noodzakelijkheid onrechtmatig zou gebeurd zijn.

2. Uit de parlementaire voorbereiding van de Stedebouwwet blijkt dat de ontwerp-gewestplannen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State moeten worden voorgelegd. Dit geldt echter alleen wanneer de plannen bepalingen bevatten die afwijken van de bepalingen van het K.B. van 28 december 1972.

In casu stelt geen enkele bepaling van de bestreden beslissing enige bepaling van het KB van 28/12/72 buiten werking";

Overwegende dat de preambule van het bestreden besluit achtereenvolgens verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, het koninklijk besluit van 7 april 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Leuven, het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepaling van de normatieve en niet-normatieve delen van het definitief vastgestelde gewestplan en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke aanvulling van het gewestplan Leuven te Leuven; dat het vervolgens de formaliteiten vermeldt van het openbaar onderzoek en de raadplegingen; dat het voorts verwijst naar het advies dat de Regionale Commissie van Advies voor de streek Vlaams-Brabant op 18 april 1995 heeft uitgebracht en de redenen aangeeft waarom van dit advies wordt afgeweken; dat het tenslotte vermeldt :

"Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989; Gelet op de dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat het bestreden besluit, naast de toepassing die het maakt van de bestemmingsvoorschriften die zijn bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, verscheidene "aanvullende stedenbouwkundige voorschriften" vaststelt die geen herneming zijn van de in voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalde bestemmingsvoorschriften, maar nieuwe bestemmingsvoorschriften uitmaken; dat onder meer het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "Researchpark" (artikel 5), dat van toepassing is op de betrokken gronden in de wijk "Termunckveld", bepaalt :

"De gebieden die als researchpark zijn aangeduid, zijn bestemd voor de vestiging van bedrijven, instellingen en laboratoria actief in fundamenteel en toegepast wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling en engineering (onder meer met inbegrip van prototype- en preserieproductie), en de ermee samenhangende kantoren en diensten. Per bedrijf is maximaal één dienstwoning toegelaten.

Bij de inrichting van het gebied zal ten eerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving.

De fasering, het parkkarakter, de aard en de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone, de verkeersafwikkeling in relatie tot de omringende gebieden, enz... worden vastgelegd in een bijzonder plan van aanleg.

Het gebied kan alleen worden gerealiseerd door de overheid in een publiek samenwerkingsverband waarvan de KULeuven deel uitmaakt. Het researchkarakter van de potentiële investeerde zal door de KULeuven geadviseerd worden";

Overwegende dat het aangehaald aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van

de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verordenende kracht bezit; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat deze pleegvorm niet werd nageleefd; dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt, de "dringende noodzakelijkheid", waarnaar in de aanhef van het bestreden besluit zonder meer wordt verwezen, niet kan volstaan om het ontwerp van besluit niet aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen; dat de ingeroepen "dringende noodzakelijkheid" immers niet met bijzondere redenen is omkleed; dat het middel derhalve een ernstig middel is dat de vernietiging van het eerste bestreden besluit kan verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen voldoende concrete gegevens aanvoeren die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het eerste bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat het door de verwerende partij opgeworpen argument dat geen enkel van de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen rechtstreeks voortvloeien uit de bestreden gewestplanbestemming zelf, maar alleen uit later nog te nemen (en eventueel aan te vechten) beslissingen, niet kan worden aangenomen; dat de omvorming van een landbouwgebied tot een researchpark van ± 20 ha onmiskenbaar een indrukwekkende en als zeer nadelig aan te merken weerslag heeft op de aard en de aanleg van de wijk waarin alle verzoekende partijen wonen of werkzaam zijn en deze weerslag

en de eraan verbonden nadelen hun rechtstreekse oorzaak vinden in de gewijzigde bestemmingsvoorschriften die door het bestreden besluit worden vastgesteld; dat, wat het eerste bestreden besluit betreft, voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat niet blijkt dat de schorsing van het eerste bestreden besluit alleen niet zou volstaan om het ingeroepen nadeel te voorkomen; dat de schorsing van het advies van de Regionale Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Vlaams-Brabant zonder nut is;

Overwegende, wat het eerste bestreden besluit betreft, dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 1 juni 1995 van de

Vlaamse regering houdende vaststelling van het gewestplan Leuven voor de delen van de kaartbladen 24/6, 32/1 en 32/2 begrensd zoals aangegeven op de kaarten die de bestemmingsgebieden aangeven met de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, zoals aangegeven in de bijlagen 1 en 2 van dit besluit.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig april 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.